

УДК: 351:377.338.4(435.9)

Олеся Самохвал

ORCID iD 0000-0001-7958-945X

кандидат педагогічних наук, докторант кафедри інноваційних та інформаційних технологій в освіті, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбиського, вул. Острозького, 32, 21100 Вінниця, Україна
samohvallesya@ukr.net

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНОЮ ОСВІТОЮ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ У ЛЮКСЕМБУРЗІ

У статті розглянуто сутність формування та реалізації державного управління професійною освітою майбутніх фахівців туристичної сфери діяльності у Люксембурзі як передумова для оптимального функціонування і розвитку національної економіки, реалізації її мети, переходу в якісно новий стан та інтеграції до європейського освітнього простору. Визначено основні тенденції формування державного управління та особливості впровадження громадсько-державного управління професійною освітою Люксембургу. Проаналізовано законодавчі та нормативно-правові документи, які спрямовані на забезпечення адаптації управління національною професійною освітою до економічних та освітніх вимог сучасності.

Ключові слова: Болонський процес; державне управління; німецькомовні країни; освітня політика Люксембургу; освітня система Люксембургу; практична підготовка; професійна освіта; професійна підготовка; фахівці туристичної галузі.

DOI: 10.28925/2226-3012.2017.6.181186

Вступ. Високий рівень професійної підготовки майбутніх фахівців туристичної галузі є необхідною складовою ефективності державного управління професійною освітою, адже забезпечення країни якісною робочою силою є передумовою процвітання держави та успішного проведення соціально-економічних і політичних реформ.

Суттєвий вплив на розвиток теорії і практики управління професійною освітою в німецькомовних країнах Західної Європи, а саме в Німеччині, Австрії, Швейцарії, Люксембурзі, здійснює дві основних тенденції, які, в свою чергу, визначають як напрямки розвитку системи професійної освіти, так і зміст її організаційно-структурних реформ. Такими тенденціями є централізація управління на вищому рівні, диверсифікація закладів професійної освіти та навчальних програм, що супроводжується децентралізацією управління на регіональному та муніципальному рівнях.

Централізація управління на верхньому, загальнонаціональному рівні обумовлена зростанням вагомості професійної освіти в забезпеченні конкурентоспроможності вищезгаданих країн на світовому ринку і їх закріплених в світовому економічному співтоваристві, зростанням федеральних витрат на професійну освіту і необхідністю, у зв'язку з цим, більш жорсткого контролю за ефективним витратанням виділених державою коштів

на потреби професійної школи, а також зростанням вимог до якості навчання і практичної підготовки, що відповідають рівню сучасного виробництва, розвитку економічних процесів у країні та світі.

Децентралізація управління на регіональному рівні викликана специфічними особливостями географічного положення окремих регіонів, умовами їх економічного розвитку, соціальними і демографічними умовами, а також сформованими традиціями і практикою. Розуміючи важливість якісної професійної підготовки майбутніх фахівців для економічного розвитку регіонів, органи державного управління інтегрують наміри вдосконалення та реформування професійної освіти в плани регіонального економічного розвитку. Саме Німеччина, Австрія, Швейцарія та Люксембург є яскравими прикладами формування та реалізації якісної системи державного управління професійною освітою на загальнодержавному та регіональному рівнях.

Проблемі вдосконалення системи професійної освіти та управління професійною освітою приділяли увагу багато як вітчизняних (В. Андрущенко, М. Головатий, Р. Гуревич, В. Журавський, В. Зайчук, В. Захарченко, В. Кремень, Л. Ляшенко, Л. Мулик, С. Сисоєва), так і зарубіжних науковців (Г. Бауман, А. Ліпсмаєр, Г. Пецольд, К. Хюфнер, А. Шелтен, К. Штратман, Х. Штегман). Варто зауважити, що серед німецькомовних країн Західної Європи саме Німеччина, Австрія та Швейцарія привертають

увагу більшості дослідників даної проблеми, залишаючи поза увагою найменші, але не менш успішні європейські країни. Так, наприклад, література щодо організаційної структури та реалізації державного управління професійною освітою у Ліхтенштейні представлена, передусім, довідковими виданнями, тож актуальність проблеми та її недостатня вивченість створюють підстави для відповідної наукової розвідки.

Мета статті: дослідити та охарактеризувати особливості формування та реалізації державного управління професійною освітою майбутніх фахівців туристичної галузі у Люксембурзі.

Соціально-економічні та політичні передумови формування освітньої політики у Люксембурзі.

Беручи до уваги загальні аспекти розвитку європейських держав, Люксембург, незважаючи на скромні демографічні (462 тис.чол.) та територіальні ресурси (2586 кв. км.), можна з впевненістю назвати однією з найуспішніших та найрозвиненіших економічних держав Західної Європи. Варто зауважити, що Велике герцогство Люксембург (фр. Grand-Duché de Luxembourg) є парламентарною державою, яку очолює монарх, що разом з урядом становить виконавчу владу. В адміністративному відношенні, Люксембург поділяється на 3 округи (Люксембург, Дікірш, Гревенмахер), які складаються з 12 кантонів, а ті, в свою чергу, включають в себе 105 міських та сільських комун. Згідно діючої конституції (1868 р.) представницьких органів в адміністративних одиницях немає, функції місцевої адміністрації виконуються вищими посадовими особами, що призначаються Урядом: в округах – комісарами, в кантонах – бургомістрами. (Історія держави та права зарубіжних країн та правові системи світу. Люксембург, 2017)

Люксембуржці, що мають кельтське коріння з домішкою французького та німецького етносу, розмовляють трьома мовами (французькою, німецькою та місцевою мовою – люксембурзькою). Формально існує мовна рівноправність, хоча у законодавчій сфері пріоритет закріплений за французькою мовою (Конституція Великого Герцогства Люксембургського, 2001, с. 395–418).

Люксембург був одним із засновників Європейського Союзу. Країна знаходиться у мейнстрімі політики ЄС, беручи участь у всіх заходах і новаціях – від впровадження євро до новітніх соціально-економічних, політичних і освітніх ініціатив.

Держава є однією з найбільш економічно розвинених країн світу. Основу економіки формує сфера послуг, що є характерною ознакою розвинених країн на сучасному етапі. На послуги припадає близько 83% ВВП країни, з них 2,9% (8 млрд. євро) забезпечує туристична галузь країни, яка налічує 7 000 працівників, що становить 3,9% від загального обсягу ринку праці (Luxembourg Tourism Policies and Trends, 2017).

Таким чином, Люксембурзька держава посіла одне з найвищих місць серед країн Євросоюзу

щодо економічного розвитку. Такі здобутки викликані низкою чинників, серед яких і стратегічні зусилля керівництва державою. Аналізуючи стан туристичної галузі країни, можна зробити висновок, що уряд Люксембургу робить впевнені кроки до поліпшення своєї позиції на світовому туристичному ринку, адже згідно світового рейтингу країн за індексом конкурентоспроможності у секторі подорожей і туризму у 2015 році (The Travel & Tourism Competitiveness Report, 2015, с. 27), Люксембург зайняв 26 позицію, тоді як Німеччина – 3, Швейцарія – 6, Австрія – 12.

На нашу думку, причиною цього є зосередження керівництва країни на більш вигідній ланці економіки – фінансово-банківському секторі – та використання інтеграційного фактору, максимально задіявши торговельний потенціал відкритої економіки. Не дивлячись на це, уряд Люксембургу намагається виправити ситуацію, яка склалась у туристичній галузі, приймаючи цілий ряд стратегічних дій, спрямованих на виведення країни у Європейські лідери на міжнародному ринку туризму.

Враховуючи те, що Люксембург твердо крокує у напрямку нарощування конкурентоспроможності на світовому туристичному ринку, питання підготовки висококваліфікованих фахівців туристичної галузі набуває неабиякої актуальності, адже саме формування професійного потенціалу нової якості, що відповідає концептуальним засадам соціально-економічного розвитку країни, є рушійною силою реалізації організаційно-економічних засад державного регулювання.

Система освіти Люксембургу формується на основі політичних, економічних, демографічних та лінгвістичних особливостей країни, а також врахування невеликої території, багатонаціональності, багатомовності населення та робочої сили. В першу чергу особливістю національної освіти є багатомовність, яка спричинена тим, що в країні три офіційних мови – люксембурзька, німецька та французька. У той час як німецька мова є основною мовою навчання в системі початкової та середньої освіти, більшість навчальних закладів спеціалізованої та вищої освітньої ланки проводять навчання французькою мовою. Наразі, число шкіл, які пропонують навчальні програми як французькою, так і німецькою мовами зростає. Люксембурзька мова (третя офіційна мова) в основному використовується в якості розмовної мови в початковій школі.

Державне регулювання освітньої системи Люксембургу. Конституція держави гарантує усім громадянам безкоштовну обов'язкову освіту. Стаття 23 Конституції Люксембургу наголошує: «Держава забезпечить отримання початкової освіти всім жителям держави, яка буде обов'язковою і безкоштовною. Держава створить необхідні

середні навчальні заклади і курси вищої освіти, а також створить професійні навчальні курси, які будуть проводитися безкоштовно» (Verfassung des Großherzogtums Luxemburg, 1848).

Державне регулювання освітньої системи Люксембургу перебуває у компетентності декількох міністерств. Так, Міністерство національної освіти, дітей і молоді (фр. Ministère de l'Éducation nationale, de l'Enfance et de la Jeunesse) опікується обов'язковою освітою (9 років навчання у школі) для населення держави, в тому числі професійною підготовкою. Головними завданнями міністерства є планування та адміністрування навчального процесу у державних школах; розробка та затвердження навчальних програм та дипломів; забезпечення доступності державних шкіл усім верствам населення; призначення кадрового складу шкіл. Міністерство вищої освіти та наукових досліджень (фр. Ministère de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, MESR) регулює систему вищої освіти країни. Інші відомства, які здійснюють освітню політику Люксембурга включають:

1. Вища рада у справа національної освіти (фр. Conseil supérieur de l'Éducation nationale) є консультативним органом Міністерства національної освіти, дітей і молоді, який має рекомендаційний характер з усіх питань, пов'язаних з реформою освіти, викладанням і навчанням.

2. Національна шкільна комісія (фр. Commission scolaire nationale), в яку входять представники мерій, вчителів, батьків, районних адміністрацій, профспілок вчителів, а також представники і Міністерства національної освіти, дітей і молоді, розробляє пропозиції щодо реформ, наукових досліджень і підготовки вчителів до роботи в Міністерства національної освіти, дітей і молоді.

3. Національні комісії з розробки програмам (фр. Commissions nationales des programmes) складаються з окремих комісій з кожної окремої дисципліни чи предмету, які викладаються в середніх школах. Кожна школа має власного представника у кожній комісії. Національні комісії з окремих дисциплін відповідають за внесення пропозицій до шкільної програми та навчальних матеріалів.

4. Служба координації науково-освітніх та інноваційних технологій (фр. Service de Coordination de la Recherche et de l'Innovation pédagogiques et technologiques) – це спілка, яка підзвітна Міністерству національної освіти, дітей і молоді, реалізовує педагогічні та технологічні інновації, наукові дослідження, забезпечує якість освіти в школах і коледжах, а також відповідає за безперервне навчання для вчителів та інших педагогічних працівників.

5. Колегія інспекційних груп (фр. Services d'inspection), в яку входять 21 інспектор, проводять зустрічі кожні два тижні для обговорення та обміну думок щодо проведення національних

реформ та освітньої політики по відношенню до основних шкіл. Крім того, Колегія директорів шкіл (фр. Collège des Directeurs) проводить регулярні зустрічі з директорами та їх заступниками, на яких обмінюються інформацією та обговорюють питання реалізації національної освітньої політики.

6. Національний інститут розвитку неперервної професійної освіти (фр. Institut national pour le développement de la formation professionnelle continue, INFPC) є державною установою, що знаходиться при Міністерстві національної освіти, дітей і молоді. Його основними цілями є: сприяння навчання шляхом розробки різних інформаційних інструментів і робота з соціальними партнерами VET (анг. Vocational education training – професійна підготовка) сектора (OECD, 2016).

Вищу освіту в Люксембурзі забезпечує Університет Люксембургу (створений в 2003 році) та кілька приватних і державних науково-дослідних інститутів, в яких можна отримати вищу академічну освіту, а також технічні середні школи, які надають професійно-технічну освіту.

Університет Люксембургу має високу автономію і управляється кількома органами та комітетами. Управлінська рада приймає рішення щодо загальних питань ведення політики ВНЗ і стратегії розвитку університету, а також контролює його діяльність. Виконавчі рішення приймаються Ректоратом за підтримки Наукової консультативної комісії та Радою університету.

Університет Люксембургу надає освітні послуги безкоштовно та в основному фінансується державою. Обсяг державного фінансування університету отримує залежить від чотирирічного плану, встановленого в університеті. Виділені кошти включають базове фінансування, фінансування на основі цілей і фінансування на основі інновацій. Крім того, університет отримує дохід з інших джерел, таких як освітня та науково-дослідна діяльності або пожертвування (University of Luxembourg, 2017)

Основні принципи організації фахової підготовки майбутніх фахівців туристичної галузі у Люксембурзі. Після закінчення початкової школи кожен учень має право вибору між навчанням у звичайних чи спеціалізованих (технічних) старших класах. Навчання у звичайних старших класах націлює учнів до вступу в університет, тоді як навчання у спеціалізованих класах, в залежності від обраної професії, готує вузькопрофільних фахівців з можливістю вступу до спеціалізованих вищих навчальних закладів.

Таким чином, майбутні фахівці туристичної галузі розпочинають професійну підготовку в старших класах середньої школи та мають можливість продовжити навчання у спеціалізованих вищих навчальних закладах, або ж отримати кваліфікацію по завершенню навчання у школі. Необхідно зазначити, що навчальний процес як у спеціалізованих

старших класах, так і в спеціалізованих вищих навчальних закладах ґрунтується на дуальній системі професійної підготовки.

Як вже зазначалось, Міністерство національної освіти, дітей і молоді опікується початковою, середньою та професійною освітою. Співпраця між державою та соціальними партнерами є ключовим принципом організації фахової підготовки майбутніх фахівців. Так, Міністерство тісно співпрацює з профільними палатами, які надають консультації щодо питань фахової підготовки та мають значний вплив на її розвиток. Загалом у державі налічується п'ять професійних палат: Торгово-промислова палата (фр. *Chambre de Commerce*), Торгова палата (фр. *Chambre des Métiers*) та Сільськогосподарська палата (фр. *Chambre d'Agriculture*), що представляють інтереси роботодавців; Робітнича палата (фр. *Chambre des Salariés*), Палата цивільних і державних службовців (фр. *Chambre des Fonctionnaires et Employés Publics*) представляють інтереси найманих працівників.

Усі палати діють як незалежні інститути, мають право брати участь в законодавчих процедурах і надавати офіційні консультації з освітніх питань. На відміну від профспілок і об'єднання роботодавців, членство в професійних палатах обов'язкове (з річною передплатою) для всіх співробітників і приватних компанії (Cedefop, 2015, р. 22).

Професійні палати були створені в 1924 році законом (SCL, 1924) і в 1964 було засновано Палату цивільних і державних службовців (SCL, 1964). Вони є державними установами, юридичними особами, що регулюються цивільним законодавством. Незважаючи на те, що професійні палати знаходяться під контролем міністерств, вони користуються фінансовою автономією. Починаючи з 1929 року, палати були залучені до вирішення освітніх питань, особливо щодо питань професійної підготовки майбутніх фахівців (Chambre des Metiers. Luxembourg, 2017).

Профільні палати також мають істотні повноваження щодо учнівства; в 1945 році їх сфера компетенції була розширена та передбачає створення, контроль і припинення учнівських договорів (укладання договору між учнем та підприємством передбачає дуальний освітній процес). З прийняттям Закону щодо реформування професійної освіти Люксембургу (SCL, 2008a і 2008b), повноваження палат були посилені. Їх участь у професійній підготовці включає: визначення навчальних потреб; керівництво та донесення інформації щодо навчального процесу; визначення переліку професії (спеціальностей), що пропонуються; підготовка пропозицій; організація навчання; розробка рамок навчальних програм; оцінка навчальних програм і системи підготовки кадрів; перевірка рівня підготовки та надання кваліфікацій. Таким чином, суттєво розширено вплив на добір кадрів та організацію навчального

процесу (Reforme de la Formation Professionnelle, 2008, р. 3273).

Своєрідною особливістю професійної освіти Люксембургу є те, що Торгово-промислова палата та Торгова палата мають учнівських консультантів, кожен із яких закріплений за окремою професією. Їхнє основне завдання полягає в тому, щоб інформувати компанії та практикантів у питаннях професійної підготовки (законодавство, організація, програми та інш). Крім того, вони допомагають підприємству та майстрам в практичному процесі фахової підготовки, а саме: виступити в якості посередників в разі виникнення розбіжностей чи конфліктів між компанією та школою чи учнем; брати участь в організації проміжних тестів і підтримувати відносини між школою та компанією в разі виникнення труднощів; допомагати учням, які вирішили переорієнтуватися, знайти відповідний напрямок навчання; стежити за успішністю учнів і, в разі необхідності, брати участь у класних зборах і дисциплінарних радах; повідомити компетентні органи в разі порушення законодавства щодо професійної підготовки учнів (Cedefop, 2015, р. 23).

З перерахованих напрямків стає зрозумілим, що поза увагою суб'єктів державного впливу не залишаються питання зовнішнього контролю, мета яких – унеможливити дисциплінарні порушення та забезпечити виконання угод.

Після закінчення спеціалізованих класів середньої школи та отримання кваліфікації, учні можуть залишатись працювати на підприємстві, або ж продовжити навчання у коледжах на рівні вищої освіти. Сертифікат вищої технічної освіти (*фр. brevet de technicien supérieur, BTS; ISCED 550, EQF 5*) отримують студенти, які закінчують два роки навчання за одним із таких напрямків: прикладне мистецтво; торгівля; здоров'я; промисловість; надання послуг; ремесло.

Висновки. Таким чином, освітня система загалом, як і професійна освіта Люксембургу, незважаючи на давні традиції, знаходиться у стані реформування. Підтвердженням цьому є: відкриття першого університету в країні у 2003 року, ухвалення Закону про реформування професійної освіти у 2008 році, внесення значної кількості поправок до Конституції країни щодо початкової та середньої освіти, а також створення та організація роботи профільних палат у процесі фахової підготовки майбутніх фахівців. Можна стверджувати, що попри все, професійна освіта та підготовка фахівців, зокрема, фахівців туристичної галузі у державі перебуває на досить високому рівні та користується популярністю серед учнівства Люксембургу. Про це свідчать останні дані щодо вибору учнями напряму подальшого навчання у старшій школі (частка учнів, які обрали загальну середню та спеціалізовану освіту становить близько 32-33% і 66-67% відповідно) (Cedefop, 2015, р. 26). Це підтверджує високу зацікавленість учнів у робіт-

ничих професіях та правильний напрямок ведення державної політики щодо реформування освіти, а саме професійної освіти. Перспективи подальших досліджень вбачаємо у вивченні та аналізі етапів реформування професійної освіти в німецькомовних

країнах, зокрема у Люксембурзі та дослідити можливість екстраполяції досвіду провідних країн Західної Європи щодо вдосконалення професійної освіти в Україні.

Література

- Історія держави та права зарубіжних країн та правові системи світу. Люксембург/ Історично-правовий портал – zen.in.ua. URL: <http://www.zen.in.ua/l/lyuksemburg-velike-gercogstvo-lyuksemburg/derzhavnij-ustr%D1%96j> (дата звернення: 23.04.2017).
- Конституція Великого Герцогства Люксембургського. Конституції государств Европы: в 3 т. / общая ред. Окунькова Л. А. Москва : Норма, 2001. Т.2. 2001. С. 395–418.
- Cedefop (European Centre for the Development of Vocational Training). Vocational education and training in Luxembourg: short description. Luxembourg : Publications Office. Cedefop information series, 2015. URL: <http://dx.doi.org/10.2801/741212> (дата звернення: 23.04.2017).
- Chambre des Metiers. Luxembourg. URL: <http://www.cdm.lu> (дата звернення: 26.04.2017).
- Luxembourg Tourism Policies and Trends. Etravel week for professionals by professionals. Дата оновлення: 3.03.2017. URL: <https://etravelweek.com/imported/luxembourg-tourism-policies-and-trends> (дата звернення: 23.04.2017).
- OECD. Education Policy Outlook: Luxembourg (2016). URL: www.oecd.org/education/policyoutlook.htm (дата звернення: 26.04.2017).
- Reforme de la Formation Professionnelle. *Journal Officiel du Grand-Duché de Luxembourg*. № 220. P. 3273–3285. URL: <http://eli.legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/2008/12/19/n19> (дата звернення: 24.04.2017).
- The Travel & Tourism Competitiveness Report 2015. Growth through Shocks: Insight Report. World Economic Forum. Geneva, 2015. 519 p. URL: http://www3.weforum.org/docs/TT15/WEF_Global_Travel&Tourism_Report_2015.pdf (дата звернення: 23.04.2017).
- University of Luxembourg. URL: http://www.uni.lu/university/about_the_university/governance (дата звернення: 23.04.2017).
- Verfassung des Großherzogtums Luxemburg vom 9 Juli 1848 in der Fassung der Bekanntmachung vom 17. Oktober 1868. URL: <http://www.verfassungen.eu/lu/luxemb68.htm> (дата звернення: 24.04.2017).

References

- Istoriya derzhavy ta prava zarubizhnykh krajin ta pravovi systemy svitu. Ljuksemburgh [History of State and Law of Foreign Countries and Legal Systems of the World. Luxembourg]*. (2017). Istorychno-pravovyj portal – zen.in.ua. Retrieved from <http://www.zen.in.ua/l/lyuksemburg-velike-gercogstvo-lyuksemburg/derzhavnij-ustr%D1%96j> (ukr).
- Konstitucija Velikogo Gercogstva Ljuksemburgskogo [Constitution of the Grand Duchy of Luxembourg]*. (2001). L. A. Okun'kova (Ed.). Konstitucii gosudarstv Evropy: v 3 t. Moscow, Russian Federation: Norma, T. 2, 395–418 (rus).
- Cedefop (European Centre for the Development of Vocational Training). (2015). Vocational education and training in Luxembourg: short description. Luxembourg: Publications Office. Cedefop information series. Retrieved from <http://dx.doi.org/10.2801/741212> (eng).
- Chambre des Metiers. Luxembourg. Retrieved from <http://www.cdm.lu> (fre).
- Luxembourg Tourism Policies and Trends. (2017). Etravel week for professionals by professionals. Retrieved from <https://etravelweek.com/imported/luxembourg-tourism-policies-and-trends> (eng).
- OECD. Education Policy Outlook: Luxembourg (2016). Retrieved from <https://www.oecd.org/education/policyoutlook.htm> (eng).
- Reforme de la Formation Professionnelle. (2008). *Journal Officiel du Grand-Duché de Luxembourg*, 220, 3273–3285. Retrieved from <http://eli.legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/2008/12/19/n19> (fre).
- The Travel & Tourism Competitiveness Report*. (2015). Growth through Shocks: Insight Report. World Economic Forum. Retrieved from http://www3.weforum.org/docs/TT15/WEF_Global_Travel&Tourism_Report_2015.pdf (eng).
- University of Luxembourg. Retrieved from http://www.uni.lu/university/about_the_university/governance (eng).
- Verfassung des Großherzogtums Luxemburg vom 9 Juli 1848 in der Fassung der Bekanntmachung vom 17. Oktober 1868. Retrieved from <http://www.verfassungen.eu/lu/luxemb68.htm> (deu).

CECHY TWORZENIA I WDRAŻANIA W ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ ZAWODOWEGO KSZTAŁCENIA PRZYSZŁYCH SPECJALISTÓW BRANŻY TURYSTYCZNEJ W LUKSEMBURGU

Samokhval Olesia, Doktor nauk pedagogicznych, doktorantka innowacje i technologie informacyjne w edukacji, Winnica Państwowy Uniwersytet Pedagogiczny im. Michała Kotsyubyskoho, ul. Ostroskiego, 32, 21100 Winnica, Ukraina, samohvallesya@mail.ru

W artykule dokonano analizy procesu tworzenia i wdrażania w administracji publicznej kształcenia zawodowego przyszłych specjalistów branży turystycznej w Luksemburgu jako warunku koniecznego do optymalnego funkcjonowania i rozwoju gospodarki narodowej, realizacji jej celów, przejścia na nowy poziom i integracji w europejskiej przestrzeni edukacyjnej. Określono podstawowe tendencje w rozwoju administracji publicznej i wdrożeniu państwowego zarządzania kształceniem zawodowym w Luksemburgu. Dokonano analizy dokumentów prawnych i regulacyjnych, mających na celu zapewnienie dostosowania gospodarki narodowej do współczesnych wymagań ekonomicznych i edukacyjnych.

Słowa kluczowe: administracja publiczna; kraje niemieckojęzyczne; Luksemburg; system edukacji; polityka edukacyjna; proces boloński; specjaliści branży turystycznej; szkolenia; szkolenie praktyczne; wykształcenie zawodowe.

PECULIARITIES OF FORMING AND IMPLEMENTING PUBLIC ADMINISTRATION OF VOCATIONAL TRAINING OF FUTURE SPECIALISTS IN TOURISM IN LUXEMBOURG

Samokhval Olesia, Ph.D., Postdoctoral Student, Department of Innovation and Information Technologies in Education, Vinnytsya Mykhailo Kotsiubynsky State Pedagogical University, 32 Ostrozkogo Str., 21100 Vinnytsya, Ukraine, samohvallesya@mail.ru

The article deals with the structure of forming and implementing public administration of professional education of future specialists in tourism in Luxembourg as a prerequisite for optimal functioning and development of the national economy, the realization of its objectives, the transition to a new state and integration into the European educational space. The basic trends in the development of public administration and features of implementing government and non-government regulation of vocational education in Luxembourg are defined here. Legislative and regulatory documents aimed at ensuring the adaptation of the management of national vocational training to economic and educational requirements of today`s are analyzed in the article.

It is noted that the cooperation between the government and social partners is a key principle of organization of vocational training of future specialists in Luxembourg. It is also underlined that vocational training in Luxembourg, despite a long tradition, is in a state of reforming. It can be proved by the following facts: the opening of the first university in the country in 2003, the adoption of the Law on the reforms of vocational and practical training in 2008, having made a significant number of amendments to the Constitution regarding primary and secondary education, and the organizing the activity of specialized chambers in the process of vocational training of future specialists.

Nevertheless, it can be defined that vocational education and training of future specialists, including specialists in tourism is quite of high quality and popular among the apprenticeship in Luxembourg.

Key words: Bologna process; educational policy in Luxembourg; education system of Luxembourg; German-speaking countries; governance; practical training; professional education; specialists in Tourism; vocational training.

Стаття надійшла до редакції 15.08.2017

Прийнято до друку 05.10.2017